

VOLKS BELANG

Jaargang 132 - nummer 1 - januari 2012 - maandblad

BELGA

Maggie De Block bij het LVV

Strijd tegen kinderarmoede

De nieuwe staatssecretaris **Maggie De Block** wil zich vooral toespitsen op de bestrijding van de kinderarmoede. "Kinderen moeten alle kansen krijgen", zegt ze. "En 'alle' ouders moeten ook beseffen dat het niet alleen de taak is van de samenleving, maar dat het ook hun taak is hun kinderen alle kansen te geven, en dat de leerplicht niet alleen een recht, maar ook een plicht is." Volgens haar is het onaanvaardbaar voor een land als België dat er nog kinder-

armoede bestaat. Deze moet dan ook uit de wereld geholpen worden.

De Block was gastspreker op de nieuwjaarsreceptie van het LVV. Volgens de nieuwe staatssecretaris is maatschappelijke integratie en armoedebestrijding iets dat alle inwoners van ons land raakt, Belgen en niet-Belgen. Als liberaal wil De Block zich hierop toeleggen, geen gemakkelijke taak want de verantwoordelijkheden liggen op verschillende niveaus: federaal,

regionaal en lokaal.

Van de Belgen leeft 14,6 procent onder de armoedegrens, zo blijkt uit het eerste Federaal Jaarboek Armoede dat door de staatssecretaris werd voorgesteld. Vooral jongeren en ouderen lopen een zeer hoog armoederisico. Bijna 20 procent van de 65-plussers is arm. Bij jongeren tot 15 jaar is dat 18,5 procent. Van de kinderen tussen 0 en 2 leeft zelfs 22 procent in armoede.

B.C.

INHOUD

LVV-JAARVERSLAG

Het jaar van de schaam / 4

BOODSCHAP

Waar zijn de indignados van de VLD? / 8

BUITENLAND

Ontsporing in Hongarije / 10

Maggie

De ongenadige manier waarop de nieuwe staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Open Vld-politica Maggie De Block in de eerste weken van haar mandaat is afgemaakt, tart elke verbeelding. Media en politiek zijn een harde wereld geworden. Na de vorming van elke nieuwe regering, moet er meteen iemand voor de bijl. 'Barbertje moet hangen'.

Luc Van der Kelen schreef in Het Laatste Nieuws van 12 januari terecht: "Minister-zijn impliceert dat nieuwe ministers de nodige tijd moeten hebben om een kleine kmo uit de grond te stampen, te overleggen met hun topambtenaren, te brainstormen met hun medewerkers en dan een gedegen beleid voor te stellen. Wie denkt dat zo iets kan in enkele weken, kent het vak niet of is te kwader trouw."

Zo is dat. En journalisten relativeren niet meer. Ze hebben geen tijdsperspectief en weten blijkbaar niets van wat een kersvers minister of staatssecretaris op zijn brood krijgt. In plaats van even achterover te leunen en enkele maanden af te wachten wat voor vlees we in de kuip hebben, schieten ze er na enkele dagen al lekker op los. Goed voor de leescijfers: 'de passie voor de lezer', zo heet dat dan, 'afmaken maar jongens', Maggie even door de molen halen. De politieke journalistiek is niet gebaat bij deze gratuite intentieprocessen die eerder ruiken naar afrekeningen. Dat men het uiterlijke van Maggie De Block ook nog gekoppeld heeft aan haar politieke ken-

"DE WIJZE WAAROP MAGGIE DE BLOCK DOOR EEN BEPAALDE PERS IN DE EERSTE WEKEN VAN HAAR MANDAAT IS AFGEMAAKT, TART ELKE VERBEELDING."

nis en kunde, is er ver over. Maar maak u geen zorgen, Maggie gaat dit overleven. Zo kennen we haar.

Intussen zit Open Vld wel met prikkelende bevoegdheden in de federale regering. Turtelboom moet op justitie rechtekken wat haar voorgangers jaren hebben laten verkommeren. Justitie is een logge wereld en hopelijk heeft ze de punch om de magistratuur van koers te doen veranderen. Op pensioenen is het al niet beter voor Vincent Van Quickenborne. Na zijn eerste dagen ministerschap joeg hij de vakbonden tegen zich in het harnas hoewel in Vlaanderen een brede consensus bestaat over langer werken. En dan is er asiel en migratie. Een departement waar geen goede kant aan is, een gifbeker, maar waar de uitdagingen bijzonder groot zijn. België is niet langer het land van melk en honing. Migratie is tot op zekere hoogte verantwoord, bijvoorbeeld voor politieke en economische vluchtelingen. De misbruiken die aan het licht kwamen, in de medische sfeer, kunnen echt niet langer. Humaan, rechtvaardig en streng, dat zijn de sleutelwoorden voor

een sterk migratiebeleid. Gemakkelijk is dat niet en gewezen minister Patrick Dewael had het ooit over 'eelt op zijn ziel'. Met aan de ene kant de wet die men hoort na te leven, en aan de andere kant het persoonlijk geweten. Een verscheurende keuze waarmee ook Maggie De Block zal moeten leren mee leven.

Als Open Vld op deze drie domeinen voor het verschil in de federale regering kan zorgen, zou dit kunnen afstralen op de komende gemeente- en provincieraadsverkiezingen. Daarom is het goed dat Open Vld-voorzitter Alexander De Croo eindelijk een ideologisch congres voor de maand mei heeft aangekondigd. Dertig jaar na de oprichting van de VLD, Partij van de Burger, is de tijd rijp om de marsrichting even opnieuw scherp te stellen.

VOLKSBELANG

wordt uitgegeven door
de vzw Liberaal Vlaams Verbond,
Stichting Vanderpoorten

Verantwoordelijke uitgever:
Bert Cornelis,
Kramersplein 23, 9000 Gent

Hoofdredactie:
Bert Cornelis Bert@Reflex.tc.be

Vormgeving:
ilona.berghmans@openvld.be

Secretariaat:
Luc Pareyn - Liberaal Archief
Kramersplein 23 - 9000 Gent
tel. 09/221.75.05 - fax: 09/221.12.15
www.liberaalarchief.be
luc.pareyn@liberaalarchief.be

“Kinderarmoede moet uit de wereld”

Het Liberaal Vlaams Verbond startte zijn werkingsjaar 2012 met de traditionele nieuwjaarsreceptie.

Dit jaar was de nieuwe staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie Maggie De Block de centrale gast. Zij kondigde aan dat ze de strijd wil aangaan tegen de kinderarmoede. Op Europees vlak zal ze de problematiek van de minderjarige asielzoekers, en vooral de niet-begeleide kinderen aankaarten op de informele Europese Raad inzake Asiel en Justitie in Kopenhagen.

Volgens de nieuwe staatssecretaris is maatschappelijke integratie en armoedebestrijding iets dat alle inwoners van ons land raakt, Belgen en niet-Belgen. Als liberaal wil De Block zich hierop toeleveren, geen gemakkelijke taak want de verantwoordelijkheden liggen op verschillende niveaus: federaal, regionaal en lokaal.

KANSEN GEVEN

Staatssecretaris De Block wil zich vooral toespitsen op de bestrijding van de kinderarmoede. “Kinderen moeten alle kansen krijgen”, zegt ze. “En ‘alle’ ouders moeten ook beseffen dat het niet alleen de taak is van de samenleving, maar dat het ook hun taak is hun kinderen alle kansen te geven, en dat de leerplicht niet alleen een recht, maar ook een plicht is.” Volgens haar is het onaanvaardbaar voor een land als België dat er nog kinderarmoede bestaat. Deze moet dan ook uit de wereld geholpen worden.

Wat haar bevoegdheid ‘asiel’ betreft, kondigde zij snellere procedures aan en is het de bedoeling dossiers binnen de zes maanden af te handelen. Er komt een hardere aanpak van misbruiken zoals mensenhandel. Het signaal van De Block is duidelijk: België is niet langer het land van melk en

honing, er zijn rechten maar ook plichten. Bij een weigering van een asielaanvraag zal de terugkeer onvermijdelijk zijn, liefst vrijwillig, indien niet, gedwongen. Een goed asielbeleid kan maar lukken met een effectief terugkeerbeleid.

MISBRUIKEN AANPAKKEN

Misbruiken situeren zich vooral in de medische aanvragen, in 80% van de gevallen gaat het om het misbruiken van medische attesten om een verblijf in België te verlengen. De Block is van plan om advocaten, dokters, organisaties en OCMW's die hier mensen kwaadwillig in adviseren, terug te fluiten. De criteria om voor medische redenen in het land te blijven, worden verstrengd. Op het vlak van de gezinshereniging is de strengere aanpak al merkbaar. Staatssecretaris De Block ging ook in op de economische en financiële crisis. “Ondanks de krappe beleidsruimte moeten we toch optimistisch blijven”, vindt ze. “Aan de kant gaan staan, en beginnen te jammeren, hoe erg het allemaal wel is, helpt ons geen meter vooruit.” Inzake de zesde staatshervorming benadrukte de staatssecretaris dat deze (het Vlinderakkoord, bc) voor de gemeenteraadsverkiezingen in het parlement moet goedgekeurd zijn. – **B.C.**

Activiteitenverslag van het LVV

2011, in de schaduw

Sommige gebeurtenissen en uitspraken werpen hun schaduw vooruit, andere keren als een boemerang terug. In een hoopvolle nieuwjaarsboodschap aan de bevolking stelt onze nieuwe premier Elio Di Rupo onomwonden: “België moet zijn positie in stand houden. De ongelijkheden moeten worden weggewerkt en de personen die het moeilijk hebben om de eindjes aan elkaar te knopen, moeten worden gesteund. Ook jobcreatie en ondernemerschap moeten worden aangemoedigd. De burgers moeten opnieuw de weg van de welvaart inslaan.” Di Rupo benadrukt dat er naast de moeilijkheden ook nog veel redenen zijn om hoopvol te zijn. “Onze moed, onze wil om vooruit te gaan, onze kennis van zaken, onze productiviteit, onze talenten, onze intelligentie ... We kunnen vol vertrouwen de toekomst tegemoet gaan”, besluit hij.

door *Oscar de Wandel*
Algemeen secretaris LVV

BESLISSEND JAAR

2012 wordt dus alweer een “beslissend” jaar, een “cruciaal” jaar wellicht, wie weet, misschien zowaar een “historisch” jaar...

UITGEREKEND OP 6 DECEMBER 2011, feestdag van Sinterklaas, legt de regering Di Rupo-I de eed af in handen van Albert-II, Koning der Belgen. Een prachtig geschenk van de kindervriend na 540 dagen kommer en kwel. Enkel dat heeft mij, op die druilerige dag, met onstuimige vreug-

de vervuld. Maar wat mijn dag helemaal goedmaakte, was het onaangekondigde bezoek van twee niet onaardig ogende dames die mij kwamen verblijden met de boodschap dat Gods koninkrijk nu echt nabij was. Niet dat zij daarmee de nieuwe regering bedoelden, maar wel het ultieme einde van alle ellende die de mens zichzelf, als gevolg van zijn ongebreidelde arrogantie en overmoed, sinds zijn verbanning uit het aards paradijs heeft aangedaan. Hoop doet leven, evenwel slechts voor hen die het ware geloof bezitten, want voor alle anderen dreigt de finale vernietiging...

Ik houd het liever bij Sinterklaas, want die heeft écht bestaan, in tegenstelling tot zijn noord- Amerikaanse verbastering, Santa Claus oftewel de Kerstman, die in zijn huidige verschijningsvorm niets anders is dan een handige publicitaire creatie van de frisdrankengigant Coca Cola. Maar laten

wij terugkeren naar de realiteit...

De relieken van Nicolaas, in de IVde eeuw van onze tijdrekening bisschop van Myra (nabij Demre, in het zuidwesten van Turkije), werden in 1087 door kooplieden ontvreemd en naar de Italiaanse havenstad Bari overgebracht, zogenaamd om ze te beschermen tegen de oprukkende islam. Nicolaas is de beschermheilige van apothekers, prostituees, boogschutters, kinderen, ongehuwde vrouwen, kooplieden, studenten, geliefden, slagers, dieven, moordenaars, piraten en schutspatroun van de zeelieden. Waarom zou hij dan ook niet de beschermheilige van onze nieuwe regering kunnen zijn? Zonder er zelf enige schuld aan te hebben, was Nicolaas een immigrant avant la lettre, een soort bootvluchteling zowaar. De Turkse regering beschouwt hem nu kennelijk als een uitgeprocedeerde asielzoeker en vraagt

van de schaam

BELGA

sinds enige jaren om de teruggave van zijn overblijfselen. Of zij hierdoor de toetreding van Turkije tot de Europese Unie wil bespoedigen, is niet bekend.

25 JANUARI 2011, de aftrap met Guy Vanhengel, toen nog federaal vicepremier en minister van begroting: hij bracht een voorspellend waarzeggersverhaal over de onvermijdelijkheid van de klassieke tripartite.

1 MAART 2011: een confronterend debat over de toekomst van Brussel met Jean-Luc Vanraes, Brussels minister voor begroting en financiën en Paul De Ridder, N-VA-parlementslid voor Brussel, een debat over mythe en waarheid, over taal en over

geld, over Vlaanderen, België en Europa. Uitkomst van de discussie, puur magisch-realisme: als alles is wat het lijkt, lijkt niets wat het is of hoe men het met elkaar eens kan zijn zonder het toe te geven. La politique a ses raisons que la raison ne comprend pas. Inmiddels is Jean-Luc Vanraes als voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie terug naar zijn oude stek en heeft Guy Vanhengel zijn ambt in de Brusselse regering weer opgenomen.

29 MAART: Jan Vercamst (ACLVB), Geert Messiaen (Liberale Mutualiteiten) en Alexander de Croo upgraden de LAT-relatie tussen middenveld en partij naar een "huwelijk op zijn Hollands". Volgens

Alexander is een LAT-relatie een beetje te los, want in zo'n relatie heb je niet de intentie om kindjes te maken; overigens is in een losse relatie een sporadisch slip-pertje wel toegestaan... Dat kindje is er bij Alexander inmiddels gekomen en de real-life-soap Op z'n Hollands met pornoster Kim Holland in de hoofdrol is allang van de buis verdwenen. Maar het een heeft met het ander niets vandoen, vermoed ik en wat de LAT-relatie tussen het middenveld en de OpenVld betreft: sinds Vincent Van Quickenborne zijn ambt als minister van Pensioenen heeft opgenomen, is living apart together veeleer gaan lijken op living together apart: elkeen betaalt nu de helft van het condoom.

BELGA

2 APRIL: studiedag met het Liberaal Vlaams Studentenverbond over Vrijheid en hedendaagse regimes; de ware toedracht achter de Arabische lente.

25 MEI: Carina Van Cauter over seksueel misbruik in de kerk, waar blijven schuld en boete? Geen mystificaties, maar rauwe werkelijkheid. Een kanjer van een verslag van de bijzondere parlementaire onderzoekscommissie ter zake, of hoe de volksvertegenwoordiging ook in staat is kamerbreed het algemeen belang te dienen. Op

14 oktober delen de Belgische bisschoppen mee dat de katholieke kerk een arbitragecommissie instelt met betrekking tot de uitbetaling van schadeloosstelling aan slachtoffers in verjaarde dossiers. Het samenvallen van deze mededeling en de geboortedatum van Gabriel De Croo, tweede zoon van Alexander, is uiteraard puur toeval.

15 JUNI: voorstelling van het huldeboek Emile Flamant (1933-1994), gemeenteraadslid, volksvertegenwoordiger en

voorzitter van de Landsbond van Liberale Mutualiteiten... toen de LAT-relatie tussen middenveld en politieke partij nog niet was uitgevonden.

28 SEPTEMBER: gedelegeerd bestuurder van de NMBS Marc Descheemaeker doet de trein weer rijden, al dan niet op tijd. Over een vijftal jaar mikt de maatschappij op een aangroei van het reizigersaantal met minimum 50%. Ten minste, voeg ik er dan aan toe, als haar personeel er uiteindelijk mee ophoudt haar klanten om de haverklap te gijzelen.

25 OKTOBER: emeritus prof. Paul De Grauwe legt met een chirurgische nauwkeurigheid de zenuwen bloot van de eurocrisis en komt tot de vaststelling dat het gebrek aan interne cohesie, rechtlijnige politieke besluitvorming, gemeenschappelijke visie en onderlinge solidariteit van de Europese Unie een kreupele eend maken waarop speculanten naar hartelust kunnen schieten. De eend is nog steeds kreupel en Paul De Grauwe wordt met ingang van nieuwjaar onze vaste correspondent in Londen.

7 DECEMBER: De wereld van Sofie of de "inconvenient truth" van Sophie Dutordoir, de grote baas van Electrabel; een pakkend verhaal over de liefde voor haar werk, haar bedrijf en haar medewerkers, haar onwrikbaar geloof in kernenergie en haar

BELGA

esthetische ontroering voor koeltorens en hoogspanningsmasten, alsook haar vurige hoop dat eens de dag zal komen dat politiek en media er eindelijk mee stoppen aan ideologisch opbod, demagogie en populisme te doen en de ware schuldigen voor de ontspoorde energieprijzen aan te wijzen...

Histoire à suivre. Is die nucleaire rente over 2011 nu al betaald?

Na sinterklaas komt dus de Kerstman en na de Kerstman de drie koningen. Eigenlijk waren het magiërs, wijze mannen die uit het oosten, vermoedelijk uit Perzië

kwamen. Mijn excuus aan de dames, die waren er blijkbaar toen nog niet bij. Maar dat is eigenlijk mijn punt niet, overigens ook niet dat er zoveel West-Vlamingen in de regering Di Rupo zitten, in tegenstelling tot de wijzen die...

Neen, mijn verhaal gaat immers over synchroniciteit en magisch realisme. Welnu, kent u nog het liedje dat kinderen op Driekoningen zingen?

“Drie koooningen, drie koooningen,

geef mij nen nieuwen (h)loed.

Mijnen ouwen is verslee-eeten,

mijn moeder mag ‘t nie wee-eeten.

Mijn vader heeft het geld,

op de rooster geteld.”

Waarmee dan bedoeld is, dat vader geen geld heeft ofwel het niet kan bijhouden. In Belgenland anno 2012, uitgerekend op driekoningendag, ziet het er naar uit dat sommigen het geld dat zij niet hebben ook niet kunnen bijhouden, want zij moeten zo nodig bonussen uitdelen die geen bonus zijn, maar toch weggegeven moeten worden omdat anders de medewerkers weglopen en er dan niemand meer overblijft om de boel te liquideren zodat de aandeelhouders die hun geld toch al kwijt zijn... Ik zou die mensen een bierbonus geven, in natura, zodat de economie wordt gestimuleerd en tegelijk ook het aantal gevallen van rijden onder invloed en de daaraan gekoppelde boetes exponentieel de hoogte ingaan, zodat op hun beurt de ontvangsten stijgen en daardoor het tekort op de begrotingsbalans daalt en hiermee voor een deel tegemoet wordt gekomen aan de kritiek van het Rekenhof en de Europese commissie op de begroting 2012.

Maar dat is dan een verhaal voor later, want voor “vandaak” zit mijn tijd erop. “Zijt oe nok niet óvertuikt, tok dank ik oe voor oe kedult.”

BELGA

“Wanneer staan al de indignados van de VLD recht?”

Mag ik mijn eerste officiële LVV-woorden voor 2012 met een citaat beginnen? En ik citeer: “Zijn handdruk ging uren mee. Zijn parfum wervelde na. Ik geloof dat het aqua velva was, in ieder geval een stevige after-shave. Nooit heb ik nog een politicus gekend die zo geparfumeerd geurde. Het was een van zijn modieuze tics. Hij had er meer: vlinderdasjes, fluwelen pakken, gevlochten polsbandje. In gesprekken wiebelde zijn linkerbeen onophoudelijk. Volks, toegankelijk, retorisch begaafd. De eerste tv-politicus. Hij kende de macht van het medium. Met gepaste achterdocht liet hij passages van de concurrentie op televisie chronometre- ren. Hij maakte van verontwaardiging altijd hoge kunst. Rood aangelopen was hij op zijn mooist. Hij was een charmeur hors categorie. Interviews eindigden altijd in het Gentse dialect. Diep antiklerikaal was hij ook. Verdraagzaam als hij was zei hij toch eens: “Ik hou zoveel van mensen dat ik een christen had kunnen zijn.”

WARE LIBERAAL

U heeft het geraden. Die laatste zinssne- de kon alleen van Willy De Clercq komen. Een statement van een ware liberaal. Ja, 2011 was niet zo'n gelukkig jaar voor het LVV. Naast enkele andere vooraanstaande en trouwe LVV-leden, ging de laatste van de grote drie Vlaamse PVV-ers van toen van ons heen. Na Herman Vanderpoorten, Frans Grootjans, verliet ook hij ons, Willy De Clercq. Willy was lid van de Heilige Drievuldigheid, onze unieke Vlaams-liberale Heilige Drievuldigheid, hij was één van de gro- ten die het Vlaams liberalisme, gekoesterd in het LVV, hielp uitdragen. We vierden hem met het LVV in het pand in Gent op 22 no- vember 2002 n.a.v. zijn 75e verjaardag. Een grandioos feest in het teken van de strik, onze strik, een blauwe strik, let wel, onze strik was er lang vóór die, die nu wel een

uitvinding lijkt. Willy De Clercq, zijn heen- gaan is een verlies voor het LVV, de Open VLD, de liberalen, vele anderen zelfs. (...)

2012. Op de drempel daarvan zijn er echt ook geen zekerheden meer. Ik zeg dat om- dat, wat wij een tijdlang het liberale journa- listiek orakel uit Kobbegem beschouwden u weet, daar is het zenuwcentrum van Het Laatste Nieuws gevestigd – welnu dat ons orakel en onze goeie vriend Luc van der Kelen ons vorig jaar vertelde dat we mis- schien nooit aan een regering zouden gera- ken zonder verkiezingen, dat kwam niet uit. Er zijn, zoals gezegd dus geen zekerheden meer want ook een bijna tot monument ver- steend en gelauwerd orakel kan zich verga- lopperen.

SEXPARTITE

Alreeds op Sint-Niklaas 2011 meldde zich de vervroegde Kerstman met een ge- schenk: een volwaardig kabinet, een kabi- net van zes partijen, een sexpartite, la coa- lition papillon. Zeg nog dat 2011 uiteindelijk geen politiek vruchtbaar jaar was. 2011 werd bovendien het jaar van Gotye, een naam die niemand kan schrijven, maar een Westvlaamse Bruggeling die vanuit Australië al zingend de wereld veroverde en dat deze dagen blijft doen.

Maar het was ook een jaar van volksopstan- den, het jaar van dode of verdreven dictators en superterroristen, het jaar van een euro- crisis die de internationale machts- ver- houdingen wijzigt, het jaar van dolle schut- ters in de Verenigde Staten, Noorwegen en Luik, het jaar van een zondvloed plus een nucleaire ramp in Japan. Het was werkelijk een stormjaar (...). Wie stond niet geïnteres- seerd te kijken toen voor het eerst de zgn. indignados ten tonele kwamen.

INDIGNADOS

De indignados! Valt het u ook op, hoe gewoon die mensen zijn. Geen anarchisten, geen vreemde snuiters, maar mensen zoals u en ik. Onder hen, alle generaties, mensen ge- woon, die ongeacht hun scholing of andere kwalificaties, hun hopeloosheid uitschreeu- wen. Wij behoren niet tot die indignados van de Plaza de Catalunya in Barcelona maar zijn wij niet even verontwaardigd over de gang van zaken in ons land, teneergeslagen over het bijna 550 dagen politiek gemodder, over de nog steeds voortdurende georgani- seerde strooptocht in de ruïnes van een be- kende bank waar men, zelfs politiek gedekt, onbeschaamd verder plundert. Zijn wij hier elk van ons, ten aanzien van zulke fenomen, niet een beetje indignados?

Vraag is: wie doet hier iets aan? Wanneer staan al de indignados van de VLD recht? Wanneer rechten de liberalen hun rug? Kunnen zij, kunnen wij dat vanuit deze re- gering? Iedereen die het politieke gebeuren in ons land volgt, voelt wel aan dat wij drin- gend behoefte hebben aan een oprissing en bijsturing van zekere politieke geplo- gendheden en zeden. Nu de communautai- re spanningen hun uiterste scherpe kanten blijkbaar eindelijk beginnen te verliezen, er is toch een zesde en BHV-staatshevor- ming, lijkt het ogenblik toch wel gunstig om te komen tot een zo duidelijk mogelijke om- schrijving en hertekening van de werking van onze maatschappij zoals wij die in een beschaafd land willen. Ben ik verkeerd als ik zeg dat we leven in een periode die be- heerst wordt door de angst?

Voor al de angst voor het aanstormende nieuwe. Het nieuwe dat men hoe langer hoe minder verwerken kan, ingevolge de razende vooruitgang van de techniek en de ongrijpbare virtuele wereld die de boven- hand haalt.

Allerhande bewegingen, zoals die van de indignado's op alle niveau, gedeeltelijk gesproken uit deze angst en gericht op de contestatie van het onduidelijke en falende beleid, lijken ons geïnspireerd te zijn door essentieel liberale betrachtingen. Vuriger dan ooit hoort men pleiten tegen geestelijke getto's, tegen politieke verdrukking (zie de roep naar echte vrije verkiezingen in Rusland en de gang van zaken in Hongarije), tegen het sociaal paternalisme, tegen economisch-financiële privilegiën.

Deze gisting in de rangen van jongeren en werkenden, maakt zich ook meester in de kringen van de ouderen, een steeds groter wordende groep, de seniorenindignados die met afgrijzen toezien hoe duistere financiële apparatchicks hun zuur verdiende en opgebouwde pensioenspaargelden roekeloos verkwisten of inzetten voor eigen gewin. Zie wat er nu in Nederland bij de pensioenfondsen aan het licht komt. Instituties als de kerk, of kerken, de syndicaten, de universiteiten (zie de gecontesteerde K van Kul), de industrie zijn onder druk van al die contestatie en zijn op zoek naar nieuwe beheers- en gezagsvormen.

LIBERALISERING

Het besef groeit gaandeweg dat de enige uitweg moet leiden naar meer liberalisering van de gemeenschap waarin wij leven. Maar daarbij zullen we nimmer mogen vergeten dat de verkeerd begrepen vrijheid de buur is van de anarchie. En het heeft niet veel zin naar meer vrijheid te streven als men ten slotte alle heil van de overheid blijft verwachten.

Vele mensen zijn gegrepen door een vals geloof; het geloof in de onbeperkte mogelijkheden van de Staat. Deze blinde verafgoding brengt fataal mee dat velen niet

BELGA

langer meer bereid zijn zelf een inspanning te doen om eigen problemen op te lossen. Voortdurend wordt er "vadertje Staat" bijgehaald die dan, als een Afrikaanse medicijnman, de tovermiddeltjes tegen alles en nog wat dient boven te halen.

Maar men vergeet daarbij telkens opnieuw dat alles wat men de Staat vraagt en wat de Staat dan meestal ook geeft uiteindelijk mede wordt samengebracht door diegenen, die voortdurend met open handen staan. Vanzelfsprekend is het de taak van de overheid de zwakken en diegenen die door tegenslag getroffen worden te helpen.

Maar het is uitermate gevaarlijk ook diegenen die op eigen benen kunnen staan steeds weer een staatsstoel toe te schuiven. Zie wat er nu gebeurt met De Lijn. Want het is een bijzondere luie stoel, waaruit men nog heel moeilijk recht komt. Voor de liberaal zijn de mens en zijn arbeid de krachtigste motoren van de vooruitgang. Het is een oeroud adagium dat zeer snel opnieuw moet worden uitgevonden.

En hopelijk zal de Open VLD als partij binnenkort opnieuw werken aan een platform die deze heruitvinding andermaal met gezag uitdraagt. Een platform dat de mensen een zinnig toekomstperspectief biedt, een platform met ideeën om in te geloven en voor op te komen.

Ik zou zeggen bij het begin van 2012, laat de liberale ministers werken in de regering,

de verkozenen in de fracties en de partij in haar geheel aan de basis in de afdelingen. Als elkeen op zijn terrein voortploegt, dan kan er een ambitieus wervend project uit voortkomen dat nog bij de gemeenteraadsverkiezingen vruchten kan afwerpen.

SCHWUNG

Wellicht is dit een ganse opgave. Maar ik kan me niet voorstellen dat er vanuit dat prachtig huis als dat van de Melsensstraat opnieuw geen schwung kan uitgaan om vaart te geven aan de echte liberale stromingen, niet aan de rechts liberale koers van de N-VA, niet aan de links liberale zwenking van de sp.a maar aan de liberaal-liberale lichting van de VLD. Op de nieuwjaarskaart van Open VLD prijkt opnieuw de eekhoorn die wij in 1975 tot symbool maakten van de Vlaamse liberalen met de melding dat de eekhoorn verwijst naar waar het liberalisme voor staat: levendigheid, zelfstandigheid en spaarzaamheid. Ik voegde daar midden de jaren zeventig in al mijn tussenkomsten aan toe: een eekhoorn is ook een dier dat met sprongen vooruitgaat. Ik kan alleen hopen dat 2012 voor de liberalen de echte sprong voorwaarts betekent. Maar het jaar is nog nieuw en de krachten nog vers. Als we in het nieuwe jaar wat minder naar de buis kijken en wat meer naar mekaar, aldus Mies Bouwman, dan is er veel mogelijk. Beginnen aan een nieuw jaar is net als voor het eerst in een spiksplinter-nieuwe auto rijden: je maakt je zorgen over de eerste deuk die je gaat oplopen.

LOUIS MICHEL, EUROPEES PARLEMENTSLID VAN DE MR, WAS ALLESBEHALVE MILD VOOR VIKTOR ORBÁN, DE EERSTE MINISTER VAN HONGARIJE. "DIT IS EEN STUK ERGER DAN OOSTENRIJK TOEN DE RECHTSPOPULIST JÖRG HAIDER MEE DE DIENST UITMAAKTE", FOETERDE HIJ. "ORBÁN IS DE DOODGRAVER VAN DE DEMOCRATIE".

BELGA

Desorbánisatie in Hongarije

door *Lukas De Vos*

Toen België Europees voorzitter was van de Europese Unie in 2001, werd een embargo in acht genomen, zolang Oostenrijk geen afstand nam van de racistische weg die de Freiheitliche Partei Österreichs de regering opdrong. "Strookte niet met de Europese democratische principes en de beleidsopties", zei Michel. "De boycot" (Patrick Dewael wou zelfs niet meer gaan skiën in Oostenrijk) "Was toen een waarschuwing tegen een koers die in tegenstrijd was met alle Europese afspraken". Michel heeft dat niet vol kunnen houden. De meerderheid in Denemarken (Folkeparti) en Nederland (PVV) overleefde maar door het gedoogbeleid van uiterst rechts, in Zweden (de Sverigedemokraterna van Jimmie Åkesson) en Finland (de 'Ware Finnen') is het autoritair conservatisme in opmars, in Hongarije houdt de protofascistische partij Jobbik de rechtse regering in een wurggreep.

ONTSPORING

Juist daarom probeert de Europese Unie de ontsporing naar de sterke staat af te blokken. Ze doet dat om de verkeerde redenen, de strikt economische, al mogen die efficiënter zijn dan de politieke. Want de voormalige sociaal-liberaal Viktor Orbán, die in 1989 ophef maakte met zijn vrijheidslievende toespraak bij de herbevestiging van de in 1956 terechtgestelde politici Imre Nagy en Pál Maleter, is sindsdien helemaal overstag gegaan, en propageert vandaag een eng-nationalistische, staatsgezinde aanpak van de problemen in zijn land. Hongarije was lange tijd de voorloper van de liberaliseringsgedachte. Sinds kort is het land de risée en de kopzorg van de Unie geworden. Op het niveau van de Unie staat het nog niet, het inkomen per hoofd bedraagt tweederde van het Europees gemiddelde. (Ik heb de tijd nog meegemaakt dat Hongaarse leden van het Europees Parlement zowat 850 euro verdienden, tegenover ruim 11.000 voor de Italianen). Een lid van de eurozone is Hongarije evenmin, al moet het wel aan de economische criteria van Kopenhagen

voldoen, d.w.z. een maximumtekort van 3 % op de jaarbegroting, en een openbare buitenlandse schuld van ten hoogste 60 %.

Nu heeft Hongarije economisch flink te lijden gehad onder het bewind van de regering Gyurcsány, een postcommunist die pas begin 2010 de macht moest overdragen aan Fidesz (tot nader order lid van de Europese Volkspartij). De ontzagwekkende snelheid waarmee Viktor Orbán evenwel Hongarije omvormt tot een autoritair eenpartijsysteem, met nationaliseringsen, en toezicht op alle geledingen van het openbare leven (justitie, media, bankwezen, moraal) doet de wenkbrauwen fronsen.

Officieel bedraagt het tekort op de Hongaarse begroting 2,9 %. Minder goed dan de vooropgestelde 2,5 %, maar binnen de perken die Europa stelt. Jammer genoeg blijkt dat wishful thinking. De balansen zijn opgesmukt door eenmalige ingrepen, met name de nationalisering van pensioenfondsen. Het tekort loopt, volgens de Centrale Bank, op tot ruim zes procent. "Het is een kwestie van vertrouwen", houdt Or-

bán vol, "Als we tien miljard steun kunnen krijgen van Europa en het IMF, dan zetten we onze opwaartse trend voort". Als. Want in 2008 moest een injectie van 20 miljard Hongarije al boven water houden. En nu vormen de antidemocratische manipulaties van het staatsbestel een onoverkomelijke hinderpaal voor de geldschieters. Orbán heeft namelijk de grondwet al zes keer bijgespijkerd die de scheiding der machten opheft.

BERIA INDACHTIG

Eerst werd de Centrale Bank haar onafhankelijkheid ontnomen. De gouverneur krijgt er een adjunct bij die regeringsinstructies moet opleggen. Dan werd de wet op de privacy ontmanteld. De toezichthouder krijgt een regeringscachet, en een nieuwe geheime dienst krijgt inzage in alle gegevens die "voor de staat" onontbeerlijk zijn. Beria indachtig. Een vertrouwen van Fidesz is aan het hoofd gezet van de staatsauditeurs. De president is een volgzaam partijganger, die geen enkele opmerking heeft gemaakt over de 319 doorgestouwde wetten (in tegenstelling tot zijn voorganger die vrees voor de teloorgang van de rechtsstaat). Ten slotte werd ook het gerechtelijk apparaat aan de politiek onderworpen. De verplichting om als rechter op pensioen te gaan op je 62e, staat haaks op alle Europese beschikkingen ter zake – ook al kan Orbán nu zowat 250 gezagsgetrouwe nieuwe rechters laten aanstellen.

Het is genoeg voor de Europese Commissie, die zich unaniem schaart achter de commissarissen Rehn (banksysteem) en Reding (justitie en gegevensbank). Ze start een procedure op om Hongarije tot de orde te roepen. Dat kan zelfs leiden tot de tijdelijke opschorting van het stemrecht in de Unie. Hongarije verweert zich met alle, vaak loze middelen. Orbán wil onderhandelen over de Europese eisen, "als er argumenten, en geen politieke vooroordelen" op tafel komen. Dat is de verantwoordelijkheid verleggen naar onderhandelaar

Tamás Fellegi, die in 2008 al het IMF-akkoord kon afsluiten. De man rent zich de benen van onder het lijf. Op 17 januari zag hij ECB-bas Draghi en Bundesbankvoorzitter Weidmann. Op 19 januari moest hij te biechten gaan bij Ewald Nowotny van de Nationale Bank van Oostenrijk en financieeminister Maria Fekter (Oostenrijk had net zijn AAA-status verloren bij Standard & Poor's, en drie banken hebben 33 miljard uitstaande terugbetalingseisen in Hongarije). Op 20 januari was commissaris Rehn aan de beurt. Diezelfde week lag Hongarije onder vuur in het Europees Parlement, van liberalen, socialisten en groenen. Eind januari werd Hongarije boven de grill gehouden op de Europese Top.

BELGA

TEGEN ZIGEUNERS

Het meest alarmerend is dat nog amper één op zes Hongaren vertrouwen heeft in Orbán. Dat drie op vijf Hongaren geen enkele partij-aanhankelijkheid meer hebben. En ruim viervijfde ervan overtuigd is dat Hongarije de verkeerde weg opgaat. De nationalistische egelstelling doet daar geen goed aan: Orbán is meer dan ooit de koelie van de racistische, fascistische

partij Jobbik (die ongestoord privémilities inschakelt om minderheden als de zigeuners van de straat te ranselen); de reductie van de staat tot een christelijk bastion (die homofilie, abortus, andersdenkendheid verdacht en onwettig maakt) gaat tegen de Europese openheid in. Misschien dat er straks, zoals in Tsjechië, aan gedacht wordt om de 6.500 katholieke scholen, de kerken en pastorijen die de communisten met geweld lieten sluiten, omstandig te vergoeden. Voor een calvinist als Orbán is dat makkelijker door te slikken dan atheïsme.

NAZISME

Orbán, ik zeg het niet graag, gaat verder dan de conservatieve revolutie van Miklós Horthy, de regent tussen 1920 en 1944. Horthy was de laatste Bismarckiaan – regent in een koninkrijk zonder koning, admiraal in een land zonder vloot of zeehavens. Hij werkte noodgedwongen samen met nazi-Duitsland, zonder zijn nationalisme op te geven (het was niet hij, maar de Pijlkruisers van Ferenc Szálasy die duizenden joden ombrachten; Horthy moest als dank alleen als getuige optreden in Neurenberg, en stierf als balling in Portugal – in 1993 werd hij plechtig herbegraven in Hongarije). Orbán neemt gewoon de methodes van de verfoeide Sovjetsatelliet over. Hij streeft naar een Groot-Hongarije (met stemrecht voor elke etnische Hongaar extra muros). Hij laat zich graag verlustigen met topbankiers en industriëlen ("Millionen stehent hinter mir"). Hij dreigt critici als Paul Lendvai of Akos Kertesz af, tot in het buitenland toe. Hij laat de kieswet bijstellen, de districten hertekenen, de tweede ronde afschaffen om zijn macht te bestendigen. Hij laat de kopstukken van de linkse partij MSZP (de erfgenaam van de oud-communisten) vervolgen en persoonlijk verantwoordelijk houden voor de naasting van vroegere bezittingen. Orbán is een veeg teken. Een gevaar voor de Europese democratie. Als de EVP daar geen afstand van neemt, dan staat het hele Europese waardenstelsel op wankelen.

NIEUWJAAR BIJ HET LVV: DE ULTIEME FOTO'S!

